

BOUTIQUE BAGATELL

Vacak reklámszatyrot kerget a novemberi szél. Belekap, görgeti a panelházakkal lehatárolt parkon át. Az első fa csontos ágaival fülön csípi. A nejlon kigömbölyödik, visít, csattog a szélben. Oldalán felirat: Boutique Bagatell / 1975.

- ◆ A lakótelep általános iskolájában két műszakban folyt a tanítás, hogy a gyors ütemben épülő panelek árnyékában, a beköltöző családok iskoláskorú gyerekei számára az oktatás zökkenőmentes legyen. Azon a héten délutános voltam. Sötétedésig ültünk bent a tantermekben. Édesanyám valahol egy másikban, mert fogadóóra volt hivatalos. Tájékoztatták hullámzó tanulmányi előmenetelemről, az iskola és a tanítónő velem kapcsolatos aktuális közérzetéről.

Ami az én közérzetemet illeti, már délelőtt jelentkeztek a hasfájások. Szorongtam. Szüleim ruhásszekrénye elé álltam, és gyerekkezemmel végiglapoztam édesanyám vállfára akasztott, szerény kollekcióját. Szocialista relációban gyártott, egyszerű, műszálas konfekcióruhák, szoknyák, blúzok sorakoztak egymáshoz lapulva. Leakasztottam, és gondosan elsímítva kiterítettem az ágyra egy rózsaszín szaténblúzt, hozzá gránitszürke szoknyát, kiegészítőként a gallérhoz egy alpaka nyakláncot fektettem. A kikészített ruhák közepén egy cetli, rajta az üzenet: „Anyu, kérlek, ezt vedd fel!”

Meg akartam találni azt az összeállítást, ami kiemelheti őt a cekkeres hétköznapiakból. Akartam, hogy szépnek, fiatalabbnak lássák. Akartam, hogy a viselet megemelje mindkettőnk státuszát, hogy tiszteletet ébresszen. Akartam, hogy a ruhának mágiikus ereje legyen, ami az egész napos állástól fáradt, megdagadt bokájú anyát is képes elegáns középosztálybeli nővé varázsolni... Arra vágytam, hogy belesimuljon ő is osztálytársaim szüleinek csoportjába, akiket fiatalabbnak és megkíméltebbnek láttam.

Reménykedtem, hogy ez a beöltözés rám és szeszélyesen kanyargó iskolai ügyeimre is jótékonyan visszahat majd.

Amikor hazaértem, az ágy üres volt.

Amikor este hazaért, nem adott hangot csodálkozásának, nem hánytorgatta fel, nem vette zokon, hogy talán szégyellem egyszerűségét, korosodó, törődött állapotát. Talán már abban a pillanatban elfeledte a dolgot, amikor lefekvés előtt vállfára akasztotta rózsaszín szaténblúzáát. ◆